

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (UD 490)
Projektodawca	Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska działający z upoważnienia Ministra Środowiska
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Projekt z dnia	19 marca 2019 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko projektodawcy	Odniesienie do stanowiska resortu
Podmiot zgłaszający uwagę Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu					
1	zmiany w art. 75 ustawy ooś oraz art. 378 ustawy Poś	<p>Projekt ustawy nowelizującej zakłada zniesienie kompetencji regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w stosunku do przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych. Uznano bowiem, iż fakt realizacji przedsięwzięcia, czy też istnienia zdarzenia na terenie zamkniętym nie powinien uzasadniać merytorycznie rozpatrzenia sprawy przez RDOŚ. Co do zasady kompetencja rozdzielona będzie, w zależności od rodzaju przedsięwzięcia i zdarzenia, pomiędzy starostów, marszałków województw, czy też organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>Należy jednak zauważyć, iż w sferze szeroko rozumianej ochrony środowiska funkcjonują regulacje przyznające rdoś kompetencje do orzekania w sprawach dotyczących terenów zamkniętych. Jako przykłady można wskazać:</p>	Ograniczenie zakresu nowelizacji jedynie do ustawy ooś oraz ustawy Poś, doprowadzi do chaosu w sferze właściwości rzeczowej organów ochrony środowiska. Na gruncie niektórych ustaw RDOŚ będzie bowiem nadal orzekał w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych. Niewprowadzenie stosownych regulacji do innych aktów prawnych świadczyć będzie o braku konsekwencji i racjonalności ustawodawcy.	Uwaga nieuwzględniona Z uwagi na zakres projektowanych zmian, projekt przedmiotowej ustawy w odniesieniu do kompetencji organów w stosunku do przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych powinien zostać ograniczony, w ocenie projektodawcy, jedynie do kompetencji określonych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwanej dalej „ustawą ooś”) oraz Prawa ochrony środowiska. Należy bowiem wskazać, że wprowadzenie zmian kompetencyjnych tylko w tych dwóch aktach normatywnych jest zgodne z zakresem wpisu w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.	

		<p>1) art. 41 ust. 4 oraz art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;</p> <p>2) art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.</p> <p>Wobec powyższego należy ujednoczyć regulacje dotyczące właściwości rzeczowej poszczególnych organów ochrony środowiska, istniejące na gruncie wszystkich aktów prawnych.</p>		<p>Jednocześnie trudno mówić o niekonsekwencji w przypadku takiego zakresu zmian, w sytuacji gdy obecnie w systemie prawa istnieje szereg innych regulacji w obszarze ochrony środowiska, zgodnie z którymi wydawanie rozstrzygnięć dotyczących terenów zamkniętych należy do innych niż RDOŚ organów (np. zezwolenie na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości, również gdy w części stanowi ona teren zamknięty, wydawane jest przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta zgodnie z art. 83 i 83a ustawy o ochronie przyrody).</p> <p>Ponadto uwaga pozostaje w sprzeczności z uwagą zgłoszoną przez Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, dotyczącą nałożenia nowych obowiązków na organy szczebla wojewódzkiego i powiatowego, który sprzeciwia się przenoszeniu kompetencji rdoś w tym zakresie.</p>	
Podmiot zgłaszający uwagę		Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, Departament Środowiska			
2	Art. 3 projektu ustawy opiniowanej	<p>Art. 3 opiniowanego projektu ustawy uchyla ustęp 2 art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799), stanowiący poniższy zapis:</p> <p><i>„Regionalny dyrektor ochrony środowiska jest właściwy w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych.”</i> Likwidacja powyższego zapisu oznacza, iż przedsięwzięcia mające miejsce na terenach zamkniętych będą podlegać</p>	<p>W ocenie skutków regulacji nie uwzględniono, iż przeniesienie kompetencji z RDOŚ na Marszałków województw oraz starostów spowoduje zwiększenie liczby prowadzonych postępowań administracyjnych, co może negatywnie wpłynąć na terminowość wydawanych decyzji. Ocena skutków określa jedynie, iż nie przewiduje się wzrostów kosztów po stronie tych jednostek</p>	<p><u>Uwaga nieuwzględniona</u></p> <p>Nie przewiduje się, aby przeniesienie kompetencji z RDOŚ wynikającej z ustawy Prawo ochrony środowiska na marszałków województw, starostów oraz inne jednostki organów samorządowych miało istotny negatywny wpływ na pracę tych organów. Z analiz przeprowadzonej przez GDOŚ wynika, że liczba postępowań wszczętych przez RDOŚ na</p>	

		<p>właściwości pozostałych organów wyszczególnionych w art. 378 według ich ogólnych kompetencji, a w szczególności właściwy w tych sprawach będzie Marszałek województwa. Powyższa zmiana spowoduje dodatkowe zwiększenie liczby postępowań toczących się w sprawie wydawania decyzji – przede wszystkim pozwoleń zintegrowanych oraz pozwoleń sektorowych dla instalacji, które kwalifikowane są jako zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko, co prowadzić będzie do wydłużenia trwania postępowań administracyjnych.</p> <p>Proponuje się pozostawić w niezmienionej formie treść art. 378 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.</p>	<p>administracyjnych, przy czym nie uwzględniono w przewidywanych kosztach potrzeby zwiększenia liczby osób zajmujących się wydawaniem pozwoleń w związku z dużym obciążeniem liczby instalacji przypadających na jednego pracownika.</p> <p>Kolejne zmiany dotychczasowych aktów prawnych dotyczących szeroko rozumianej ochrony środowiska nałożyły w ostatnich latach na Marszałków województw dodatkowe kompetencje, w tym m. in. opiniowanie Kart informacyjnych oraz Raportów o oddziaływaniu na środowisko, poprzedzających wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z powyższym oraz mając na uwadze również opracowywanie kolejnych konkluzji BAT dla poszczególnych gałęzi przemysłu, stale wzrasta liczba postępowań administracyjnych prowadzonych przez pracowników zajmujących się wydawaniem pozwoleń zintegrowanych, sektorowych oraz zezwoleń na handel emisjami, co wpływa negatywnie na czas trwania prowadzonych postępowań oraz powoduje zbyt duże obciążenie rozpatrywanych spraw przypadających na jednego pracownika.</p>	<p>podstawie art. 378 ust. 2 ustawy <i>Prawo ochrony środowiska</i> wynosiła:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 197 w roku 2016; 2) 103 w roku 2017; 3) 142 w roku 2018. <p>W ostatnich 3 latach wszczęto łącznie 442 postępowania, co oznacza, że średnio na jeden RDOŚ przypada 9 nowych spraw w skali roku.</p> <p>Były to sprawy prowadzone na podstawie przepisów prawa materialnego, tj. art. 115a, 118, 152 180, 180a, 181, 192, 193, 237 i 362 Prawa ochrony środowiska.</p> <p>Znaczna część tych spraw nie polega na wydawaniu przez organ pozwolenia, a jedynie na przyjęciu zgłoszenia instalacji. Tym bardziej nakład pracy w tego typu sprawach pozostaje znikomy i nie wiąże się z potrzebą zwiększenia etatów do ich załatwiania.</p> <p>Odnosząc się bezpośrednio do uwagi Marszałka Województwa Małopolskiego, należy wskazać, że właściwy miejscowo RDOŚ w Krakowie w latach 2016-2018 wszczął łącznie 22 postępowania (z czego 8 spraw polegało na przyjęciu zgłoszenia instalacji na podstawie art. 152 Prawa ochrony środowiska, 1 wniosek dotyczył pozwolenia zintegrowanego, a pozostałe wnioski dotyczyły pozwoleń emisyjnych i pozwoleń na wytwarzanie odpadów).</p> <p>Ponadto według rejestru wniosków i pozwoleń prowadzonych przez</p>	
--	--	---	--	--	--

				<p>Ministra Środowiska na podst. 212 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, jedynie 4 spośród 4133 pozwoleń zintegrowanych na instalacje zostały wydane przez RDOŚ.</p> <p>Powyższe dane liczbowe wskazują na niewielki udział postępowań RDOŚ względem pozostałych, co potwierdza słuszność proponowanych zmian.</p>	
Podmiot zgłaszający uwagę		Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego			
3	Art. 1 pkt 15 b projektu zmian	W Art. 74 ust. 3 pozostawić w dotychczasowym brzmieniu ustawy	Obniżenie liczby stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania z 20 do 10, pozwalające na odstąpienie od indywidualnego zawiadomienia stron postępowania i zastosowania formy publicznego obwieszczenia, jest zwiększeniem szans na ograniczenie liczby zawiadomionych stron. Kosztem potencjalnie nie zawiadomionych stron jest zysk urzędu z tytułu mniejszego nakładu pracy.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Regulacja ma na celu usprawnienie prowadzonego postępowania. Zdaniem projektodawcy zmiana liczby stron z 20 na 10 spowoduje, że regulacja będzie miała zastosowanie również dla przedsięwzięć nieliniowych i o mniejszej zajętości terenu, co ma na celu usprawnienie postępowań dla tego typu przedsięwzięć. Stosowanie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku, gdy liczba stron przekracza 10 jest rozwiązaniem istniejącym obecnie w systemie prawa. Zgodnie bowiem z art. 401 ust. 3 ustawy – Prawo wodne przepis ten ma zastosowanie w sprawach dotyczących pozwolenia wodno-prawnego. Jednocześnie warto zauważyć, że na podstawie art. 49a K.p.a., który wszedł w życie z dniem 1 czerwca 2017 r. ustawodawca wprowadził możliwość, niezależnie od przypadków określonych w art. 49,</p>	

				do dokonywania zawiadomienia o czynnościach organu, jeżeli w postępowaniu bierze udział więcej niż 20 stron. W związku z powyższym uwaga nie zasługuje na uwzględnienie.	
4	Art. 1 pkt 16 projektu zmian	W art. 74a ust. 2 pkt 2 pozostawić w dotychczasowym brzmieniu ustawy	Nie widzę uzasadnienia dla obniżania poziomu doświadczenia autorów i kierowników zespołów opracowujących prognozy oddziaływania na środowisko oraz raporty oddziaływania na środowisko	<p><u>Uwaga nieuwzględniona</u></p> <p>W ocenie projektodawcy zmniejszenie 5-letniego doświadczenia na 3-letnie nie wpłynie istotnie na obniżenie wartości merytorycznej raportów i prognoz. Osoby, które posiadają 3-letnie doświadczenie mogą podejmować się samodzielnego przygotowywania tych opracowań, lub mogą kierować zespołem autorów. Ponadto zmiana ma na celu zwiększenie konkurencyjności na rynku usług świadczonych w celu przygotowywania prognoz i raportów, aby zwiększyć dostępność tych usług i obniżyć koszty sporządzania opracowań środowiskowych.</p> <p>Jednocześnie warto zauważyć, że jakkolwiek projektodawca zmniejsza staż pracy wymagany dla autorów i kierowników zespołów, to jednak zaostrza drugi z wymogów zawartych w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy ooś, tzn. wprowadza obowiązek bycia członkiem zespołu autorskiego w miejsce udziału w przygotowywaniu opracowań. W tej sytuacji trudno zatem mówić o obniżeniu poziomu doświadczenia autorów i kierowników zespołów.</p>	
5	Art. 1 pkt 18	Art. 76 pozostawić w dotychczasowym brzmieniu ustawy	Propozycja zapisów zwalnia Generalnego Dyrektora Ochrony	<p><u>Uwaga częściowo uwzględniona</u></p> <p>Przed wszystkim należy wyjaśnić,</p>	

			<p>środowiska z obligatoryjnego skierowania wystąpienia w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust 1 pkt 2-4, pozostawiając to najpierw do oceny regionalnemu dyrektorowi, a następnie, po jego zgłoszeniu sobie samemu. Propozycja komplikuje postępowanie i relatywizuje nieuchronność stwierdzenia nieważności decyzji organów obciążonych dyskwalifikującymi je błędami.</p>	<p>że kierowanie wystąpienia, o którym mowa przepisie art. 76 ustawy ooś nie będzie dwuetapowe. Celem zmiany przepisu w tym zakresie jest przeniesienia kompetencji z GDOŚ na RDOŚ, które tylko w uzasadnionych przypadkach (tj. ze względu na szczególną wagę lub złożoność sprawy) będą mogły wystąpić do GDOŚ o przejęcie sprawy i rozważenie zasadności skierowania wniosku, o którym mowa w tym przepisie. Zmiana kompetencji wynika przede wszystkim ze znacznej liczby wniosków o podjęcie interwencji, dotyczących często inwestycji lokalnych, które kierowane są do GDOŚ z różnych regionów Polski. Tymczasem, ze względu na fakt, że RDOŚ jest organem lepiej rozeznany w lokalnych uwarunkowaniach, lepszym rozwiązaniem jest przyznanie kompetencji w tym zakresie temu organowi. W wyniku ponownej analizy proponowanej zmiany stwierdzono, że sformułowanie „może skierować wystąpienie”, o którym mowa w art. 76 ust. 1, ust. 5, ust. 6 zostanie zastąpione sformułowaniem „kieruje wystąpienie” analogicznie do aktualnego brzmienia w art. 76 ust. 1 ustawy ooś, tak by w przypadku stwierdzenia przez organ nieprawidłowości skierowanie wystąpienia było nadal obligatoryjne.</p>	
Podmiot zgłaszający uwagę		Urząd m. st. Warszawy			

6	art. 63 ustawy <i>o oś</i> lub przepisy przejściowe	<p>Proszę o uwzględnienie w art. 63 ustawy <i>o oś</i> lub w przepisach przejściowych zmienianej ustawy uznania za wycofane żądania wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla postępowañ zawieszonych do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu – przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy z dnia 23 listopada 2015 r. o <i>udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw</i> (Dz.U. z 2015 r. poz. 1936). Zgodnie z art. 1 pkt 28 lit d) ww. ustawy w art. 63 po ust. 5 dodany został ust. 5a w brzmieniu: „5a. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane.” Jednocześnie stosownie do art. 6 ust. 2 ww. ustawy „Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na</p>		<p>Uwaga uwzględniona Wniosek jest uzasadniony i na podstawie przedłożonej propozycji, w dalszym etapie procesu legislacyjnego zostanie sformułowany stosowny przepis w tym zakresie.</p>	
---	---	---	--	--	--

		<p>środowisko, lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe”.</p> <p>W związku z powyższym żądań wszczęcia postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zawieszonych do czasu przedłożenia raportu przez wnioskodawcę przed 1 stycznia 2017 r. (tj. od 2008 r. do 2017 r.), w których dotychczas nie złożono raportu nie można uznać za wycofane. Problem ten może dotyczyć także starszych postępowań prowadzonych na podstawie ustawy <i>Prawo ochrony środowiska</i>, które po stwierdzeniu konieczności sporządzenia raportu nie zostały zawieszane.</p>			
Podmiot zgłaszający uwagę		Związek Powiatów Polskich			
7	Art. 1 pkt 2 (zmieniający art. 46 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Prośba o podjęcie próby zdefiniowania sformułowania „wyznaczających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko”.	<p>Sformułowanie to już w obecnym stanie prawnym powoduje, że można się zastanawiać nad tym, czy np. powiatowe programy ochrony środowiska powinny być poddawane strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko?</p> <p>Z jednej strony nie są one aktami prawa miejscowego, z drugiej zaś odwołuje się do nich art. 186 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Tym samym trudno przesądzić, czy „wyznaczają ramy”.</p>	Uwaga nieuwzględniona Ustawodawca nie przewiduje definiowania przedmiotowego sformułowania, gdyż wymagałoby to pogłębionej i długotrwałej analizy. Istnieje również obawa, że wprowadzenie definicji pojęcia spowodowałoby nieuzasadnione ograniczenie sformułowania użytego w dyrektywie 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której przepisy są transponowane do prawa krajowego bezpośrednio w ustawie ooś. Również sama	

				dyrektywa nie zawiera definicji legalnej pojęcia „wyznaczanie ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko”.	
8	Art. 1 pkt 5 (zmieniający art. 48 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Warto rozważyć rozszerzenie dopuszczalności odstąpienia w przypadku projektów dokumentów dotyczących obszarów w granicach jednego powiatu.	Wydaje się, że ograniczenie do obszarów znajdujących się w granicach jednej gminy jest zbyt daleko idące – szczególnie z perspektywy niedookreślonego rozumienia omawianego powyżej „wyznaczania ram”.	Uwaga nieuwzględniona Brak możliwości rozszerzenia dopuszczalności odstąpienia dla projektów dokumentów dotyczących obszarów w granicach jednego powiatu. Wynika to bezpośrednio z zapisów dyrektywy 2001/42/WE, która przewiduje możliwość odstępstwa od oceny wpływu na środowisko jedynie dla „małych obszarów na poziomie lokalnym”.	
9	Art. 1 pkt 5 (dodający ust. 5 do art. 48 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Czy projektodawcy wzięli pod uwagę koszty związane ze sporządzeniem takiej informacji przez organy opracowujące projekty dokumentów?	Przerzucenie z organu na wnioskodawcę konieczności przygotowania materiału dot. uwarunkowań, o których mowa w art. 49 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku jest nowym obciążeniem np. dla jednostek samorządu terytorialnego. Wiadomym jest, że nadal to organ przyjmujący wniosek będzie sporządzał uzasadnienie – niemniej w świetle projektu zostanie on wyręczony ze sporej części obowiązków poprzez działania wymagane od wnioskodawcy.	Uwaga nieuwzględniona Sporządzenie informacji o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49 ustawy o oś, stanowiącej integralny element wniosku o uzgodnienie odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, nie generuje dla organu opracowującego projekt dokumentu żadnych dodatkowych kosztów. Informacje te są w posiadaniu organu opracowującego projekt dokumentu i nie wymagają przeprowadzenia dodatkowych badań lub analiz.	
10	Art. 1 pkt 15 lit. a (zmieniający art. 74 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	W art. 74 ust. 1 pkt 3 powinna zostać dookreślona rola organu przy mapie przekazywanej w formie dokumentu elektronicznego – z obecnego brzmienia wynika, że kopię mapy w postaci papierowej organ poświadcza, natomiast przy mapie w	Uwaga o charakterze doprecyzowującym.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie wprowadzał szczegółowych regulacji, ze względu na przepisy ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, które definiują	

		formie dokumentu elektronicznego nie ma określonej żadnej czynności.		dokument elektroniczny – jako stanowiący odrębną całość znaczeniową zbiór danych uporządkowanych w określonej strukturze wewnętrznej i zapisany na informatycznym nośniku danych. Kwestie związane z wydawaniem przez organy map ewidencyjnych uregulowane są natomiast w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz w rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie udostępniania materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, wydawania licencji oraz wzoru Dokumentu Obliczenia Opłaty. W tym zakresie ustawa ooś nie wprowadza dodatkowych regulacji i projektodawca nie znajduje uzasadnienia do potrzeby dookreślenia proponowanego przepisu.	
11	Art. 1 pkt 15 lit. b (zmieniający art. 74 ust. 1a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Proponowane brzmienie przepisu będzie powodowało daleko idące negatywne skutki finansowe dla samorządów powiatowych. Bez wskazania źródła wyrównania ubytków finansowych wynikających z tej propozycji nie może być mowy o przyjęciu przepisu w proponowanym brzmieniu. Ponadto wątpliwości budzi ograniczenie liczby stron do 10.	Ad. 1 Projektodawcy wskazują w OSR-ze, że owe skutki finansowe są trudne do oszacowania. Nie zmienia to jakkolwiek powagi sytuacji – utracone dochody samorządów powiatowych nie zostaną jakkolwiek wyrównane. Ad. 2 Przy ograniczeniu liczby stron do 10 trzeba brać pod uwagę sytuacje, w których dana działka stanowi przedmiot współwłasności. Wtedy to może się okazać, że już z uwagi na strukturę własnościową jednej z sąsiednich działek	Uwaga nieuwzględniona Ad. 1. Zmniejszenie wpływów będzie związane ze zmniejszeniem obowiązków organów samorządu powiatowego. Ponadto zauważyć należy, że wpływy z tego tytułu są zróżnicowane, podlegają dużym wahaniom i są trudne do oszacowania w skali powiatu. Równocześnie zmniejszeniu ulegną koszty po stronie podmiotów planujących realizację przedsięwzięć – inwestorów prywatnych i publicznych, w tym samorządowych	Uwaga podtrzymana. Skoro mowa jest o zmniejszeniu obowiązków, to należyta ocena skutków powinna dotyczyć z jednej strony skali zmniejszenia obowiązków – a co za tym idzie kosztów, a z drugiej strony spadku wpływów. Resort środowiska pokazał

			<p>znajdziemy się w sytuacji ograniczonych obowiązków wnioskodawcy w zakresie wypisów z rejestru gruntów.</p> <p>Ad. 3 Zauważyć w tym kontekście trzeba, że w uzasadnieniu i OSR-ze nie zostały przytoczone w zakresie liczby stron żadne dane pokazujące to, że takowa liczba jest optymalna.</p>	<p>i rządowych. W przypadku inwestorów publicznych, realizujących przedsięwzięcia infrastrukturalne, ponoszone koszty są znaczące. Opłaty takie są nieuzasadnione, skoro projektodawca może skonstruować regulacje, według których wypisy z rejestrów gruntów nie będą wymagane w przypadku licznych stron postępowania. Nieuzasadnione jest wymaganie od inwestora gromadzenia obszernej i kosztownej dokumentacji w sytuacji, jeśli nie wymagają tego względy merytoryczne.</p> <p>Ad. 2. Problemy związane ze strukturą własnościową nieruchomości nie są uzależnione od liczby stron. Wręcz przeciwnie, wydaje się, że konieczność ograniczenia badania prawnego statusu nieruchomości w sytuacji ustalenia, że liczba stron jest większa niż 10, znacznie zmniejszy problemy w tym zakresie.</p> <p>Ad. 3. Odpowiedź jak wyżej.</p>	<p>ciekawy przykład przeprowadzenia analizy na potrzeby sporządzenia OSR dla projektu ustawy odległościowej. Analiza na zasadzie kilku case study nie daje oczywiście pełnego oglądu sytuacji, ale pozwala dostrzec skalę skutków i ich kierunek – tj. czy zmniejszenie obowiązków zrekompensuje zmniejszenie wpływów.</p> <p>Swoboda projektodawcy jest bardzo duża: może skonstruować regulacje, według których np. zostanie zniesiony obowiązek uiszczania opłaty skarbowej, co odciąży podmioty ją ponoszące – tylko musi przy tym zadać sobie pytanie o jego dalej idące skutki?</p> <p>Wskazano na to, że wpływy z tytułu opłat są zróżnicowane; z drugiej strony jednak stwierdzono, że gromadzenie</p>
--	--	--	--	--	--

					<p>dokumentacji jest kosztowne. Wyłączenia się z tego stwierdzenia pewna niekonsekwencja.</p> <p>Raz jeszcze: jeżeli władze centralne uważają za zasadne zmniejszenie kosztów ponoszonych przez strony postępowań, to muszą równocześnie zdawać sobie sprawę ze skutków finansowych takich rozwiązań. Może się okazać (co mało prawdopodobne), że zmniejszenie obowiązków i kosztów organów będzie niejako rekompensatą za zmniejszone wpływy. Projektodawcy powinni jednak mieć choćby szcątkowe dane na ten temat – bez nich propozycja ustawowych zmian jest jak „kupowanie kota w worku”. Tym bardziej, że nie jest to wiedza, którą można zdobyć dopiero w ramach ewaluacji przyjętej ustawy.</p>
12	Art. 1 pkt 15 lit. d (zmieniający art. 74	1. Jak wyżej, wątpliwości budzi ograniczenie liczby stron do 10.	Ad 1. Jak wyżej.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Ad. 1.	

	ust. 3 i 3a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	2. Przepis art. 74 ust 3a pkt 1 może budzić wątpliwości – m.in. ze względu na to, na jakiej podstawie wprowadzono odległość 100m?	Ad 2. Uzasadnienie powinno zawierać informacje dot. tego, dlaczego przyjęto akurat odległość 100m.	Odpowiedź jak wyżej. Ad. 2. Z uwagi na różnorodność rodzajów przedsięwzięć, jak i ich charakter (inwestycje punktowe lub liniowe) ustalenie w sposób jednolity odległości dla wszystkich rodzajów przedsięwzięć bez rozróżnienia na skalę i rodzaj tych inwestycji jest znacznie utrudnione. Rozważane były różne warianty, jednak ostatecznie projektodawca zaproponował kryterium odległościowe, biorąc pod uwagę obszar, na którym identyfikowane są znaczące negatywne oddziaływania. Obszar ten ustalany będzie według stałego kryterium odległościowego wynoszącego 100 m oraz według kryterium ustalanego indywidualnie w oparciu o charakter oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zgodnie z obowiązującym obecnie art. 74 art. 3a pkt 2 i 3 ustawy ooś.	
13	Art. 1 pkt 15 lit. e (dodający ust. 3c do art. 74 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Proponowane wyłączenie art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kpa – choć oparte na słusnych powodach – jest zbyt daleko idące. Może należałoby rozważyć rozwiązanie pośrednie, np. zawieszenie na pewien czas?	Poprzez wyłączenie stosowania Kpa w przywołanym zakresie zmierzamy w stronę regulacji właściwych dla tzw. specustaw – jest to bardzo daleko idące ograniczenie stosowania procedury administracyjnej, mogące godzić w podstawowe prawa stron. Tym samym projektowany przepis należy rozważyć z perspektywy jego zgodności z Konstytucją RP.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Jeżeli propozycja jest niezgodna z Konstytucją RP, to oznaczałoby, że również regulacje specustaw obarczone są tą wadą. Projektowane przepisy są próbą wyważenia z jednej strony potrzeby zapewnienia sprawności i szybkości postępowania, które nie generuje bezpośrednich i nieodwracalnych skutków tak jak decyzje inwestycyjne, a z drugiej zapewnienia podstawowej ochrony praw stron do udziału w tym postępowaniu.	<i>Ad vocem:</i> specustawy regulują pewne szczególne rodzaje inwestycji. Regulacja zawarta w akcie mającym być przedmiotem zmian jest jednak dużo szersza. Z tego względu wyjątek powoli staje się regułą.

				Rozwiązania pośrednie były analizowane, jednak nie spełniłyby stawianych im celów. Przedłożona propozycja wprowadzenia czasowego zawieszenia nie wyjaśnia z czego termin zawieszenia powinien wynikać i czy powinien być on terminem ustawowym i zawitym.	
14	Art. 1 pkt 16 (zmieniający art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Ostatnia część projektowanego przepisu, tj. dopuszczająca wykazanie się jedynie pięciokrotnym członkostwem w zespole autorów jest zbytnim rozluźnieniem wymogów.	Samo członkostwo w zespole może nie być związane z nabyciem niezbędnego doświadczenia.	Uwaga nieuwzględniona Obecny w ustawie o oś przepis mówi o udziale w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oś. Projektowana zmiana precyzuje jedynie, że udział ten ma polegać na członkostwie w zespole autorów, co związane jest z jednoczesnym wprowadzeniem obowiązku podpisania raportu o oś przez wszystkich członków zespołu. Ewentualny wpływ przedmiotowej regulacji na uprawnienia autorów raportu będzie zatem bardziej rygorystyczny.	
15	Art. 1 pkt 17 lit. a (zmieniający art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Proponowane zmiany – co zauważają sami projektodawcy – spowodują wzrost obciążenia wójtów/burmistrzów/prezydentów miast oraz starostów. Jeżeli projektodawcy uważają tę zmianę za niezbędną, to powinni przedstawić dane liczbowe wskazujące na jej zasadność oraz źródło finansowania nowych obowiązków.	Nowa konstrukcja wywoła wzrost kosztów po stronie jednostek samorządu terytorialnego. Koszty te powinny zostać oszacowane oraz pokryte w drodze projektowanej ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Art. 1 pkt 17 lit. a projektu uchyla lit. b i l w art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy o oś, likwidując właściwość RDOŚ do wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć zlokalizowanych na terenach zamkniętych i tych dla których „gmina jest inwestorem”. Ad. 1. Z prowadzonej przez GDOŚ bazy o oś wynika, że w latach 2016 – 2017 do wszystkich RDOŚ wpłynęło 727 wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach	Co do zakresu ewaluacji efektów projektu, to wydaje się, że projektodawca ma większe doświadczenie w określaniu tego typu zakresu. Jeśli idzie o mierniki, to można rozważyć np. liczbę etatów we właściwych komórkach przed i po przyjęciu regulacji czy np. wysokość

				<p>dla przedsięwzięć zlokalizowanych w całości lub części na terenach zamkniętych. W oparciu o powyższe, przyjmując, że średnio w roku do RDOŚ wpływają łącznie 364 sprawy tego typu, a obecnie istnieje łącznie 2477 gmin, wpływ na jednostki samorządu terytorialnego proponowanej regulacji jest pomijalny i nie przekłada się na potrzebę utworzenia dodatkowych etatów. Wpływ na gminy powinien być zatem indywidualnie badany, a zależność będzie od powierzchni terenów zamkniętych i liczby planowanych na tym obszarze inwestycji.</p> <p>Ad. 2. Problem został opisany w OSR do projektu: „W przypadku postępowań administracyjnych, w których gmina jest investorem, a jej organ wykonawczy organem właściwym do wydania decyzji środowiskowej (art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. I ustawy ooś), projekt zakłada powrót do stanu prawnego przed nowelizacją ustawy ooś, wprowadzoną ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1936), w której po stronie JST wykazano spadek wydatków w kwocie 495 000 zł rocznie. Po wejściu w życie niniejszego projektu założyć można</p>	<p>średniego wynagrodzenia w danej komórce.</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>sytuację odwrotną, czyli wzrost wydatków w tym zakresie.”</p> <p>Reasumując, podtrzymać należy wnioski zawarte w OSR do projektu następującej treści: „Na danym etapie nie jest możliwe oszacowanie potrzeby zwiększenia zatrudnienia dodatkowych osób w JST, ze względu na przejęcie dotychczasowych zadań RDOŚ, oraz kosztów z tym związanych. Nie przewiduje się, że przekazanie kompetencji 16 RDOŚ wskazanym w projekcie na jednostki samorządu terytorialnego (2 478 organów wykonawczych gmin i 314 starostw) będzie generować znaczące różnice w kosztach administracyjnych ponoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego w odniesieniu do poszczególnych urzędów. Zwiększenie kosztów po stronie jednostek samorządu terytorialnego będzie zależne od liczby podejmowanych inwestycji na danym terenie.”</p> <p>Wniosek: Jednocześnie projektodawca zwraca się do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego o zaproponowanie zakresu ewaluacji efektów projektu oraz zastosowania odpowiednich mierników, w celu odpowiedniego monitorowania wpływu wprowadzonych regulacji na jednostki samorządu terytorialnego.</p>	
--	--	--	--	--	--

16	Art. 1 pkt 17 lit. b (zmieniający art. 75 ust. 4 i 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Z projektowanych przepisów wynika, że opiniuje tylko jeden organ (wójt/burmistrz/prezydent miasta lub regionalny dyrektor ochrony środowiska). Tym samym omawiany przepis nie reguluje sytuacji, w której przedsięwzięcie obejmuje np. obszar kilku gmin.	Uwaga o charakterze doprecyzowującym, redakcyjnym.	Uwaga nieuwzględniona Nowe brzmienie art. 75 ust. 4 i 5 ustawy oos nie powinno być odczytywane literalnie, ponieważ odnosi się jedynie do obszarów dwóch gmin lub województw. Wyjaśnić należy, że sformułowanie „w przypadku przedsięwzięcia (...) wykraczającego poza obszar jednej gminy” będzie prawidłowe również dla sytuacji, kiedy przedsięwzięcie wykracza poza obszar kilku gmin, a sformułowanie „po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza, prezydenta miasta właściwego dla pozostałego terenu” nie oznacza jednego organu opiniującego, ale w zależności od sytuacji, wszystkie właściwe dla pozostałego terenu, leżącego w granicach np. kilku gmin. Zapis jest zgodny z Zasadami Techniki Prawodawczej.	
17	Art. 1 pkt 18 lit. b (zmieniający art. 76 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Projektowany art. 76 ust. 6 wskazuje na skorzystanie przez organ administracji architektoniczno-budowlanej z art. 71a ust. 1 ustawy – Prawo budowlane w przypadku, gdy organ ten nie zgłosił w terminie sprzeciwu. Jednak przepis art. 71a ust. 1 dotyczy tylko sytuacji, w której nastąpiła zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części bez wymaganego zgłoszenia.	Projektodawcy powinni rozważyć zasadność projektowanego odesłania.	Uwaga uwzględniona Słusznie zauważono, że projektowane sformułowanie art. 76 ust. 6 ustawy oos dotyczy tylko zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części (przy braku uwzględnienia w całym proponowanym art. 76 określającym uprawnienia organów ochrony środowiska) sytuacji zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych bez wcześniejszego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Projekt zostanie poprawiony w tym zakresie.	
18	Art. 1 pkt 19 lit. c (zmieniający art. 77	Wnosimy o rozważenie zasadności wyłączenia stosowania art. 106 § 3, 5	Projektowany przepis znacząco ogranicza kompetencje organu	Uwaga nieuwzględniona Zamierzeniem projektodawcy przy	

	ust. 6 i 7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	i 6 Kpa.	występującego o uzgodnienie, co wydaje się być zbyt daleko idącym ograniczeniem – w szczególności w odniesieniu do uzgodnień z art. 77 ust. 1 pkt 1a i 1b.	proponowaniu regulacji dot. art. 77 ust. 6-8 ustawy ooś, było rozciągnięcie regulacji obecnej ustawy ooś zawartej w art. 77 ust. 7 do uzgodnień z ministrem właściwym ds. środowiska i z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska. Brak jest uzasadnionych podstaw do utrzymania odrębnych regulacji co do stosowania art. 106 § 3, 5 i 6 K.p.a. względem uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 a uzgodnień, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1a i 1b. W stosunku do uzgodnień, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1a i 1b projekt wprowadza jedynie wyłączenie art. 106 § 5 Kpa i ujednolica podejście ustawodawcy do charakteru opinii i uzgodnień uregulowanych art. 77 ustawy ooś.	
19	Art. 1 pkt 31 (zmieniający art. 117 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Projektowane nowe postanowienia w art. 117 ust. 2 będą źródłem nowych wydatków po stronie jednostek samorządu terytorialnego. Pytanie o źródło ich finansowania?	Przygotowanie przetłumaczonych projektów dokumentów będzie stanowiło wyzwanie dla poszczególnych organów. Projektodawcy nie uwzględnili jednak kosztów takiego rozwiązania.	Uwaga wyjaśniona Przepis jest zmieniany analogicznie do postępowania transgranicznego w przypadku realizacji przedsięwzięć. Dotychczas organy administracji przeprowadzające strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko tłumaczyły przyjęty dokument, aby móc wypełnić normę określoną w art. 117 ustawy ooś. Zmiana zaproponowana w tym przepisie stanowi jedynie odzwierciedlenie istniejącej obecnie praktyki w tym zakresie. Co więcej mając na uwadze postanowienia art. 11 Protokołu strategicznego wskazuje się, że przyjęty dokument powinien również określać, w jaki sposób uwzględniono uwagi i	

				<p>komentarze zgłoszone w trakcie konsultacji transgranicznych, aby umożliwić ten fakt Stronie narażonej – konieczne jest przetłumaczenie dokumentu, w przeciwnym wypadku Strona narażona i społeczeństwo nie będą miały możliwości zapoznania się z dokumentacją. Zgodnie z art. 11 ust. 2 Strona narażona powinna mieć zapewnioną możliwość zapoznania się z planem lub programem, łącznie z podsumowaniem w jaki sposób wzięto w nim pod uwagę względy środowiskowe i uwzględniono uwagi zgodnie z konsultacji transgranicznych.</p> <p>Ponadto przygotowane rekomendacje do stosowania Protokołu strategicznego wskazują na udostępnienie ww. dokumentacji w języku państw narażonych.</p> <p><i>Presenting the information in a simple and accessible way, including in a language that the public — including relevant ethnic minorities or migrants — can understand. Where a large proportion of the population uses a different language as their main or only form of communication, then relevant parts of the documents could be translated into that language;</i></p> <p>Jeśli dokument generuje możliwe znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko, stosowanie zasady zanieczyszczający płaci, znajduje również swoje uzasadnienie w</p>	
--	--	--	--	---	--

				przypadku organów administracji publicznej.	
20	Art. 1 pkt 33 (zmieniający art. 130 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku)	Z czego wynika skrócenie niezbędnego stażu do pełnienia funkcji, o których mowa w art. 130 ust. 1 i 2?	Wnosimy o przedstawienia argumentów przemawiających za tym rozwiązaniem – szczególnie, że w świetle projektu rola regionalnych dyrektorów będzie bardziej doniosła – patrz np. zmiany w art. 76 ustawy. Co za tym idzie, powinni oni legitymować się odpowiednim doświadczeniem.	Uwaga wyjaśniona Z dotychczasowych analiz wynika, że obecne wymagania są zbyt rygorystyczne w stosunku do sytuacji na rynku pracy w kontekście konieczności zapewnienia ciągłości kierowania RDOŚ. Zmiana zrównuje ponadto wymogi w zakresie doświadczenia kierownictwa GDOŚ i RDOŚ.	Nie powinno być tak, że wymogi dotyczące doświadczenia kierownictwa RDOŚ i GDOŚ są takie same. Wynika to z pewnej uniwersalnej zasady dot. konieczności legitymowania się większym doświadczeniem na wyższych stanowiskach.
21	Art. 2	Projekt zakłada w art. 2 nałożenie nowych obowiązków na organy administracji architektoniczno-budowlanej, czyli starostów. Nie zakłada jednak przeznaczenia nowych środków na ich realizację.	Nie można nie odnieść wrażenia, że cały projekt został napisany w duchu „samorządy sobie poradzą”. Takie legislacyjne rozszerzenie różnych zadań bez należytych decyzji dot. finansów musi nieuchronnie prowadzić do trudności przy realizowaniu owych zadań.	Uwaga nieuwzględniona Organy architektoniczno-budowlane powinny weryfikować każdorazowo, czy dana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Regulacje prowadzone w art. 2 dotyczące prawa budowlanego nie nakładają nowych obowiązków, a doprecyzowują jedynie dotychczasowy ich zakres i wprowadzają stosowne w tym uszczegółowienia.	
22	Art. 3	Projektowany przepis zakłada ograniczenie roli regionalnego dyrektora ochrony środowiska, a co za tym idzie, rozszerzenie spraw leżących we właściwości organów administracji samorządowej.	Ponowny brak zapewnienia środków finansowych przy równoczesnym rozszerzeniu zadań i kompetencji administracji samorządowej.	Uwaga nieuwzględniona Odpowiedź jak wyżej.	Uwaga podtrzymana. Art. 3 zawiera regulacje innego typu niż art. 2, stąd też wymaga odrębnego potraktowania.
23	Art. 4 ust. 2	Z czego wynika zastosowanie nowej regulacji do spraw wszczętych i niezakończonych?	Ze względu na stopień skomplikowania postępowań o których mówimy, trudno zrozumieć stosowanie nowych przepisów do	Uwaga wyjaśniona Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej	

			już toczących się postępowań.	ustawy będą miały zastosowanie – co do zasady – przepisy dotychczasowe. Jedynie wybrane przepisy, wskazane enumeratywnie w art. 4 ust. 2, będą miały zastosowanie do tych spraw, zgodnie z zasadą stosowania przepisów nowych, jeżeli są korzystniejsze. Takie rozwiązanie powinno usprawnić i ułatwić prowadzenie postępowań będących w toku.	
--	--	--	-------------------------------	--	--